

عنوان مقاله:

پایداری و تاب آوری فرم شهری فشرده، با تاکید بر سیستم های منظر شهری: مرور فشرده ی مطالعات نظری

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی و بین المللی معماری، فناوری های نوین و مدیریت ساخت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عرفان خداپرست - دانشجوی دکتری طراحی محیط، دانشگاه تهران

محمد رضا مثنوی - استاد گروه طراحی محیط، دانشگاه تهران

فاطمه اسحقی - دانش جوی دکتری طراحی محیط، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تلاش برای رسیدن به ساختار و فرم شهری پایدار بعد از نیمه دوم قرن بیستم شدت بیشتری گرفته و، «شهر فشرده» از معروفترین نظریاتی است که تاکنون در این زمینه ارائه گشته است. این نظریه توسط سیاست گذاران در سرتاسر جهان پذیرفته و به کار گرفته شده است؛ اگرچه، هنوز پیرامون این مفهوم بحث های بسیاری مطرح می باشد. این پژوهش ابتدا با مرور مطالعات نظری پیرامون شهر فشرده، به بررسی ابعاد و مولفه های مختلف اثرات فرم شهری فشرده، بر پایداری و تابآوری، می - پردازد. سپس، با تشریح مفهوم «سیستم منظر شهری» و بررسی تفاوتها و تمایزهایی که این نوع از سیستم و اساسا نوع نگاه سیستمی، در مدیریت و برنامه ریزی شهر فشرده ایجاد می کند، با ارائه یک مدل مفهومی، به جایگاه به کارگیری سیستم های منظر شهری در ارتقا تابآوری و پایداری شهر فشرده می پردازد. نتایج نشان می دهد، بهره مندی و بکارگیری سیستم های منظر شهری، با ادغام جریانهای اجتماعی-فرهنگی شهرها در زیرساخت های سبز طراحی شده، سهم بالقوه آنها را در ارائه خدمات اکوسیستم افزایش داده و علاوه بر آن، به طور فزایندهای سبب ایجاد مزایای چندگانه در زندگی شهری خواهد بود. این پارادایم جدید در ارتقای شاخص های تابآوری و پایداری شهر فشرده و غلبه بر شاخص های پیش روی آن موثر است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، شهر پرتراکم، اختلاط کاربری، رویکرد سیستمی، طراحی یکپارچه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1877085>

